

Vrijheid Zaaïen

Ik kijk naar boven
Het kalme blauw
versierd met witte schapjes
stapvoets trekkend naar het
onbekende

Ik lig
De lucht van gras vult mijn neus
Ik kijk opzij
en zie
een paardenbloem

Misschien zal ik
de zaadjes
wegblazen

Wie weet
wat ik morgen zal doen
Zal ik gaan fietsen?
Taart bakken?
Kaarten met vrienden?

Misschien
komt de zon
morgen niet op

Wie weet
zal ik mijn moeder
niet meer kunnen zien
zal ik een worden met de aarde
zal ik mijn woorden moeten inslikken
om mijn buik te kunnen vullen

Maar nu
kijk ik naar het
hemelsblauw
De zaadjes zijn meegenomen door de wind
en ik tel de schapen

Mijn morgen zal nog komen

Anu Soerjoesing